

Långt lif blif Dem förunt!
Jag slutar nu at sjunga,
Och döer som gammal man,
Och lämnar til de unga,
Som bättre sjunga kan.

Wälmeningen må fylla
Hwad konsten ej förmår,
Jag wil vår Konung hylla,
Som hvar och en förstår.
Nu blir det ändtlig ände
På denna Wisan swag,
Den jag i mitt elände
Författade i dag.

Exemplaret kostar 1 s.

GS 1731

En Svensk Mans Trogna sud
Til Högden
Wid

Hans Maj:ts, den Stormäktigste Ko-
nungen af Sverige,

Konung

GUSTAF 4:de ADOLPHS

Höga Förmåning och Biläger den 31

October 1797, med

4

Hennes Kongl. Höghet

Prinsessan

FREDERICA DOROTHEA

WILHELMINA

Af Baden.

Författad på min höga Ålderdom till
Regel och Upmuntran.

Sjunges som: Jag lyfter mina händer, &c.

Beskr. tryckt hos E. N. Sundqwist 1802

Könung GUSTAF den Tredjes
Bröllops - Wisa.

Sjunges som: Det bekanta Walthorns stycket
Doctor Påhr.

I.

Gustaf givit at frla,
Gick en Dansk Sophia, Åh! hwad rådt ::
Wi med glädje ropa: Halswa Europa
Är wår släkt ::

2.

Wi ä släkt med Roßen,
Morbror bor i Preßen, I Berlin ::
Engelsman och Skotten, äro med i Rotten
Hit med Win ::

3.

Si, den Zeland äger,
Har sin kära Småger I wår Prints ::
Alla Norriska Männer äro wåra wänner,
Hwar de fins ::

4.

Alla dege triswas,
Banden aldrig riswas Genom list ::
Men för Paret unga Må wi Wimat sjunga
Först och sist ::

Se'n jag med ögon klara
Din Härlighet fått se,
Min Herre låt nu fara
I frid din Tjenare!
Mit gråa hufwud lutar
Til grafs wid dödens bud;
Men för'n mit lif jag slutar,
Så wil jag tacka Gud.

Pris ware Dig Gud Fader,
Gud Son och Helge And,
Som gjordt war Christen gläder
I detta Swea Land!
Och Konungen har gifwit
En Brud af Christen Ått,
Som Swea Folk nu blifwit
En fågnad på alt sätt!

Från

Från Baden Hon härstammar,
Et Högt Mark=Grefligt Hus,
Och bådär ljuflig Sommar
Med sitt upgångne ljus.
Fast wintren gör oss möte,
Wi ljuflig värma spå,
När til vår Drottningss sköte
Vår ögon lita få.

Kung Gustaf Adolph tänkte
Sjelf söka sig en Brud,
Den lyckan honom skänkte
För det han trodt på Gud.
Til Baden Han anländer
Och friar och får ja,
Och straxt blir Bruden sänder
Med ståt på Skeppena.

På Sveriges Land hon tråder
Och möter mycken Swit,

Som

Som genom Sjö och Städer
Nu föra henne hit.
På Drottningholm det sköna
Och Kungeliga Slott,
Hon lyser som en Krona
Och hörer många skott.

Sin Käraste Hon möter,
Som är en Mäktig Kung,
Och liksom Hon så söter,
Fastän de äro ung.
I Stockholms Stad den stora
Der är en Dyran Gäst:
Ja ända til i Nora
Man firar denna Gäst.

I Telge och i Skara,
Ja också i Söderhamn,
I Norrköping och Sala,
I Jahlun och Strömsholm;
Ja uti Städer alla

Man

Man firar Drottningen,
Och tänder ljusen alla,
Och dricker Skålar se'n.

I Stockholm Bröllops dagen
Är fäseligt galant,
Och Biskopen med Kragen
I Kåpan står så grant,
Och wiger så tilhopa
Båd' Kung och Drottning skön;
Och hurra höres ropa
Och skjutas ned wid sjön.

Se'n mycken Ståt passerat
Och man har roat sig,
Och på Comdin agerat
Och spisat kortelig;
Så börjas Jackeldansen,
Och se'n går Kungen fram,
Att taga Brude-Kransen
Och Bruden i sin famn.

Se'n

Se'n blir det tyst i Staden,
Och Kungen på sin arm
Med Drottningen från Baden,
Nu hwilar skönt och warm.
Gud signe dem som sofwa
Så älsfeligt och godt,
Och är en Himla-gåfwa
Att oss, på Stockholms Slott.

Men tro den Kungen wafnar,
Och tänker nog på mer,
Hans råd wi aldrig saknar,
Hans omsorg snart wi ser,
Gud låte barn och blomma,
Från detta ädla Par,
Ge oss all frögd och fromma
I våra lefnads dar.

Ja Herren dem wälsigne
Beware från alt ondt!
Hans godhet på dem rågne,
Långt